לקראת אירוע - כנס ותיקי digital לדורותיהם

הרהורים דיגיטליים

חבר'ה, תיכנסו לאתר "חבר'ה" כדי שנוכל לפגוש אתכם שוב כמו אז, במדרגות הרחבות של בית קארו

אופיר אדלמן *

הכנות וההערכות הנרקמת לקראת המפגש הן חוויה בפני עצמה. תוך ביצוע המשימות שהוטלו עלי מטעם צוות ההיגוי, אני חוזר ומתרשם כמה הרשת הדיגיטלית עובדת היטב, כשהמוטיבים הבולטים בכל דבר הם היענות, רצון טוב וגמישות אישית, אפס מחיצות והומור. ים של הומור. מין תחושה שאתה חוזר וירטואלית ושב ונפגש עם החבר'ה במדרגות הרחבות הזכורות לטוב של בית קארו.

באתר "חבר'ה" (www.hevere.co.il) שאליו הפנה אותי נחמן, איתרתי את **ניצן דובדבני** ואת תמונתו החייכנית. הוא עובד באמבלייז. צ'יק צ'אק התכתבות נעימה וטלפון נעים עוד יותר. מסתבר שהוא עובד באמבלייז עם **שלום אלקין**, עם **עפר ויינטראוב** ועם **חיים מילבאור** הזכורים כולם לטוב... וכבר פגישה איתו ועם שלום - מוסד דיגיטלי בפני עצמו - והראש והלב עובדים ורוקחים רעיונות ותכנים. ניצן היצירתי והפעלתן שומר בביתו את כל גיליונות "ביתנו", ושלום כבר רואה מעבר לכנס וחולם על עמותה בסטייל פורשי חיל האוויר...

בנות דיגיטל שסייעו בהכנת כנס דקוס 1986

למה רק דובדבני וקומץ קטנטן מופיעים באתר? חבריה, תיכנסו לחבר'ה. יופי של אתר!

בקומפאק פגשתי את עמנואל, את **ישי אבירי** וגם את **סמדר דוד** ואת **ענת כרמי**. יש המון רצון טוב ונכונות לתת כתף ולפרגן לאירוע. לא יכול לנבא מה בדיוק יהיה מצב הרוח שם ככל שהמיזוג יתקרב ויקריב לאלת ההתייעלות את ליטרת הבשר המיזוגית המקובלת. לא יודע מה יהיה מצב הרוח הלאומי ואיך הוא ישפיע על הדברים. רוחה אומרת לי, שאם לא יקרה משהו משמעותי במיוחד, אנשי דיגיטל כולם תמיד יפתחו את הלב למיתוס הדיגיטלי. אי אפשר הרי לנצח מיתוס.

אגב הביקור בקומפאק, אני באמת חושב ששרידי האצילות, הסטייל, הנעימות, בשילוב חום הלב והראש הבריא הדיגיטליים - גם לאחר שנשחקו אנושות על ידי חברת האם הקומפקטית - עדיין מבשמים את כל הבא בשערם ברמה שלא קיימת בשום ארגון ישראלי שהוא.

אפילו שרידיה הקלושים של הרוח הדיגיטלית הם בחזקת זן נדיר במקומותינו וגוברים, עם יד קשורה מאחור, על כל הניסיונות לפתח תרבות ארגונית להביא נשמה, רוח צוות, גמישות מחשבתית ואישית ובעיקר - כבוד אותנטי ואמיתי לפרט. כל חמשת החברות שבהן עבדתי לפני ואחרי דיגיטל היו ארגונים שמצאתי בהם הרבה נצלנות, משולבת ברוך אנושי ברמה של רצפת צינוק בכלא טורקי, בערך, והומור פנימי של גופה אנגלית...

לא שהכול היה טוב ולא שהיה חסר גם רע, מתסכל, מגעיל, מרגיז, מקומם, כוחני, נאסטי, מעצבן, נצלני וכו', אבל, הסך הכול הדיגיטלי היה טוב ולא קונוונציונלי. הסדרה הזאת לא אמורה להיות רק מסמך נוסטלגי דביק, אלא גם סוג שיעור בהיסטוריה ותרבות ארגונית, כדי שאולי יהיה מי שישכפל ויחדש את הראוי לטובת הרבה אנשים וארגונים.

מה היה בדיגיטל הזאת? איך התפתח סוג של דבק פנימי עמיד שכזה? מהו סוד החיבה, הלויאליות והאינטימיות שהתפתחו עם המון לקוחות - מעבר לקשר הכנולוגי והעסקי? את הצופן הגנטי הזה צריך עוד לחקור ולפענח כדי לנסות לחדש ולשכפל.

אנשים ומחשבים זה לא רק שם של עיתון, זהו יסוד עוצמתה של דיגיטל: קודם אנשים! ... ואז מחשבים, פתרונות, סרוורים רשתות וכל הבוג'רס הטכנולוגי הזה.

אנשים שמכבדים אנשים, אנשים שמקשיבים לאנשים, אנשים שעושים בעבור אנשים.

אנשים שמתקשים באמת להיפרד מאנשים.

בסופו של דבר (וכמובן בתחילתו של דבר), דיגיטל הצטיינה בבחירת מנהלים שיודעים לבחור, להניע ולהצמיח אנשים.

היא הייתה סוג של כור היתוך ובית יוצר ייחודי. אף שכחברה היא כבר לא על המפה, עובדה היא שמרבית אנשיה פזורים ומתפקדים בעמדות מובילות בהרבה חברות, באחוזים הגבוהים בסדרי גודל מכל חברה אחרת.

רוחה אלישע אומרת לי: "דיגיטל, כיאה לבית יוצר, קודם כל השקיעה ונתנה, והחבר'ה ידעו להשיב חזרה. היא עטפה את העובדים באהבה ובפינוקים של שייכות ובית ויצרה מן היכל קדוש... לא פעם שאלו אותי אם אני עובדת בכת סודית כי לא הבינו את האהבה, את ההתלהבות ואת הנתינה שבאו כשיקוף טבעי למה שקיבלנו. היא הוקירה אתנו כעובדים וכבני אדם. והוקרה אמיתית היא הרי סוג של הגשמה עצמית לכל אדם."

פלי הנמר ביקש טור לקראת הכנס, ואני נענה בשמחה.

בטו רים הבאים אשתדל לעמוד על המקורות שמהם שאבה וינקה העוצמה והתרבות הזאת, ולנתח מה ומי גרם לכך שאלה הפכו להיות בחזקת נוסטלגיה בלבד... אתבל את הדברים בסיפורונים ובאפיזודות, בתמונות ובציטוטים נבחרים. אתם מוזמנים לכתוב ולשתף.

לא לשכוח - אתר חבר'ה. עכשיו ! ☐

כל טוב דיגיטלי ואנלוגי, אופיר adelmanophir@hotmail.com

*** אופיר אדלמן עבד בדיגיטל בשנים 83'-99'. כיום הוא שותף בחברת IDEA PLUS העוסקת בקידום ובשיווק רעיונות, המצאות ופטנטים**